(23.05.13). Przemyska grupa nauczycieli-emerytów członków NSZZ "Solidarność" swoją majówkę spędzili w Michałówce, gdzie zanjduje

się drewniany, barokowy kościółek. Ks. prałat Marian Fedyk - poprzedni proboszcz, obecnie rezydent - w pięknych, emocjonalnych słowach przedstawił przybyłym burz liwą historię kościoła i parafii. Ks. prałat
podkreślił zaangażowanie parafian i księży w ideę odbudowy kościoła po dziejowych zawieruchach, by przywrócić mu dawny blask. K
ościół stał się barokową drewnianą perełką architektury sakralnej na naszym terenie.
W marcu br. obchodzono 250-lecie kościoła i parafii w Michałówce.
Fakt ten został uwieczniony kamienną tablicą umieszczoną na dziedzińcu kościoła opodal skromnego monumentu poświęconego ks. Janowi Giedlarowskiemu, proboszczowi Michałówki, który za ratowanie Żydów zginął w obozie oświęcimskim w 1943 r.

Godnym podkreślenia jest także fakt, że przy kościele istnieje gustownie urządzona izba pamięci, rodzaj małego muzeum, mieszcząca się w pomieszczeniach dawnego budynku gospodarczego. Tutaj ks. proboszcz ugościł wszystkich z iście staropolską gościnnością wspaniałym obiadem przygotowanym przez bardzo sympatyczne parafianki. - I
tak w pięknej scenerii, w atmosferze wspomnień i refleksji nad życiem upłynął nam ten niezapomniany dzień,w którym doznaliśmy tylu wzruszeń i ludzkiej życzliwości - wspominają państwo Żurawscy.

Odrobina historii, zachęcając równocześnie do odwiedzania pięknych zakątków naszego Regionu.

Parafia św. Michała Archanioła w Michałówce – parafia rzymskokatolicka należąca do dekanatu Radymno II w archidiecezji przemyskiej. Fundatorem parafii był ks. Józef Drohojowski. Parafia została erygowana w 1763 r. przez biskupa przemyskiego Michała Wodzickiego. Budowę pięknej, drewnianej świątyni w Michałówce rozpoczęto zapewne jeszcze przed powstaniem parafii, a ukończono w 1765 roku. 28 sierpnia 1828 roku biskup przemyski Jan Antoni Potocki, uroczyście konsekrował świątynię, której nadano tytuł św. Michała Archanioła. W 1828 roku hrabia Antoni Drohojowski ufundował organy. Wraz z powstaniem kościoła wybudowano dzwonnicę i ufundowano trzy dzwony.
Pierwsza wojna światowa to czas dewastacji świątyni. W latach 1914 – 1915 doznała poważnych uszkodzeń w wyniku wybuchu szrapneli a w 1916 roku zostały skonfiskowane dzwony na cele wojenne. W okresie II Rzeczpospolitej ks. Jan Kochman zbudował drogę krzyżową. Podczas II wojny światowej w zniszczonej świątyni urządzono magazyn. W latach 1763 do 1834 przy kościele był cmentarz. Nie zachowała się pierwotna dzwonnica, zniszczona w czasie działań I wojny światowej. Obecna pochodzi z około 1915 roku. W podziemiach kościoła spoczywają ciała m.in. Antoniego i Dominika Drohojowskich (szczątki założyciela parafii zgodnie z jego życzeniem zostały pochowane w rodzinnym grobowcu na cmentarzu w Przemyślu. Kościół posiada zamknięte prezbiterium półkoliste, odmienne od współczesnych mu zwieńczeń trójbocznych i wielobocznych. Według opisu, w 1823 r. kościół zdobiło pięć ołtarzy, balustrady, stalle, ambona i chrzcielnica. W trakcie trwających obecnie prac konserwatorskich świątyni pod warstwą deskowania i płótna odkryto wspaniałe, XVIII-wieczne malowidła.
(źródło: http://podkarpackie.regiopedia.pl/ , www.wikipedia.pl)